

Skolerne paa Færøerne, og jeg ved, at Lærerne satte ikke Pris paa, at Børnene ikke kunde forstaa Amtmanden, naar han kom paa Besøg. Kun et eneste Sted blev der ikke undervist paa Dansk, og da vi undersøgte Forholdet nærmere, svarede vedkommende Lærer, at Præsten var indforstaaet med, at der ikke blev undervist paa Dansk. Vedkommende Lærer søgte sin Afsked, og det var hele Befolkningen klar over maatte ske. Jeg sagde i sin Tid, at vedkommende Præst ikke burde indstilles til at blive Provst, thi han vilde ikke være med til, at denne Anordning overholdtes; men han blev det alligevel.

Jeg spurgte den højtærede Undervisningsminister, hvorledes Skoledirektionen stillede sig til Undervisningsministerens Forslag. Den højtærede Undervisningsminister svarede: Skoledirektionen har svaret, at de ikke troede, Forslaget kunde gennemføres oppe paa Færøerne. Jeg spurgte ikke, om Skoledirektionen troede det ene eller det andet, for det har Ministeriet selvfølgelig ikke spurgt om; jeg spurgte tydeligt og klart om, hvorvidt Skoledirektionen havde fraraadet, at Ministeren kom med dette Forslag eller ikke, og det har vi foreløbig ikke faaet noget Svar paa. men jeg haaber, denne Forespørgsel maa blive besvaret. Den højtærede Undervisningsminister udtalte i denne Forbindelse, at Landstingsmand Effersøe har været oppe hos hende og anmodet hende om at ansætte en Embedsmand, der skulde rejse rundt paa Færøerne og tvinge Lærerne, *tvinge Lærerne* til at undervise paa Dansk. Jeg kan ikke tro, at det forholder sig paa den Maade, som den højtærede Minister her udtalte.

Jeg var dernæst inde paa Spørgsmaalet om Fiskeriet. Det var det Kapitel, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen karakteriserede som det sorteste Kapitel i vort Forhold til Færøerne, det var vort Forhold til Fiskeriet. Jeg skal gaa let hen over det, thi den højtærede Justitsminister har allerede udtalt sig herom. Den højtærede Justitsminister begyndte ganske vist paa en saadan Maade, at jeg troede: Naa, nu skal jeg have en rigtig Omgang for mine Udtalelser om Færøerne. Den højtærede Minister begyndte nemlig saaledes: „Efter det ærede Medlem Hr. Rytters Fremtræden og Optræden forleden Dag kunde det jo synes at trække op til en Art Træskodans“, altsaa om Færøerne. Jeg troede derfor, der var lagt godt i Kakkelovnen til mig med Hensyn til mine Udtalelser om Færøerne. Men den højt-

ærede Justitsminister gik over til udelukkende at tale om det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Udtalelser, og jeg maa sige, at det blev gjort til Gavns; alle de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med angaaende Fiskeriet, stod i nøje Tilknytning til, hvad jeg havde sagt, kun var de lidt mere udtømmende med Hensyn til Tal, fordi disse jo staaer til Ministerens Raadighed.

Ministeren gennemgik, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen havde sagt om, at Fiskerne var under Købmændenes Aag, han gennemgik, at det selvfølgelig kunde ske, at Skibene gik fra Fiskerne over til Købmændene, han gennemgik Spørgsmaalet om Statslaanenes Størrelse, og han gennemgik Spørgsmaalet om, hvorvidt man øjeblikkeligt og hurtigt skulde gaa over til Trawlerfiskeriet. Paa alle Punkter udtalte den højtærede Minister sig i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg ogsaa var fremkommet med, saa jeg synes, det maa have været haardt nok for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen at høre derpaa. Men jeg maa indrømme, der er Disciplin indenfor Socialdemokratiet, thi det ærede Medlem stod oven i Købet op og takkede Justitsministeren for hans Udtalelser; da jeg hørte det, saa tænkte jeg: Ja, der er rigtignok Disciplin i Socialdemokraternes Rækker — men saa tænkte jeg bagefter: Naa, det kan maaske ogsaa være ren Taktik, han vil give det Udseende af, at han ikke er blevet desavoueret saa kraftigt af Justitsministeren, som Tilfældet er. Jeg takker imidlertid den højtærede Justitsminister for hans Udtalelser om Fiskeriet. Jeg synes ogsaa, det vilde være haardt, om de administrative, ansvarlige Myndigheder hernede skulde finde sig i, at man kunde sige, at det var det sorteste Kapitel i vort Forhold til Færøerne.

Jeg har saa blot en Bemærkning endnu til den højtærede Justitsminister i denne Anledning. Det vedrører for Resten et temmelig ubetydeligt Spørgsmaal, men da vi nu en Gang er inde paa det, saa vil jeg lige berøre det. Det er angaaende Vaags Ejde. Den højtærede Justitsminister var — det er den eneste lille Kritik, Ministeren har overfor mig — ikke sikker paa, hvorvidt dette Spørgsmaal henhører under Justitsministeriet eller under Ministeriet for offentlige Arbejder, mens jeg utvetydigt udtalte, at det hører under dette sidste, og jeg vil ogsaa bede Ministeren om stadig at lade det blive under Ministeriet for offentlige Arbejder, da det nu en Gang er lagt under dette Mini-